

10. rocznica śmierci bpa Albina Małysiaka

2021-07-16

W piątek, 16 lipca, minęła 10. rocznica śmierci biskupa Albina Małysiaka, duszpasterza kilku pokoleń krakowskiej młodzieży, Honorowego Obywatela Miasta Krakowa. Z tej okazji na jego grobie na cmentarzu Salwatorskim zapłonął znicz od władz miasta Krakowa.

Albin Małysiak urodził się 12 czerwca 1917 r. w Koconiu koło Żywca. W 1928 r. rozpoczął naukę w Małym Seminarium Księży Misjonarzy w Krakowie. Mając 19 lat, złożył śluby wieczyste w Zgromadzeniu Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo. Świecenia kapłańskie przyjął w 1941 r. w Krakowie z rąk bpa Stanisława Rosponda, następnie został wikariuszem w parafii w Zembrzycach koło Suchoj Beskidzkiej.

W latach 1944-1946 był kapelanem, wysiedlonego z Krakowa do Szczawnicy, Zakładu im. Ludwika i Anny Helclów. Przez okres okupacji niemieckiej uczył religii, języka łacińskiego i gimnastyki na tajnych kompletach dla młodzieży. W 1950 r. uzyskał dyplom magistra na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, a dwa lata później tytuł doktora teologii na tym samym wydziale. W latach 1952-1954 był dyrektorem Zakładu Wychowawczego im. ks. Siemaszki w Krakowie. W 1954 r. został wykładowcą Instytutu Teologicznego ks. Misjonarzy na Stradomiu, gdzie wykłady z teologii pastoralnej, teologii fundamentalnej oraz z homiletyki prowadził do 1970 r.

W roku 1954 został wikariuszem w parafii Najświętszej Maryi Panny z Lourdes w Krakowie - Nowej Wsi, w sąsiedztwie późniejszego miasteczka akademickiego. Z parafią związany był do roku 1970, aż do swej nominacji biskupiej. W 1959 r. mianowany superiorem domu Zgromadzenia Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, a w 1961 r. także konsultorem polskiej prowincji zgromadzenia. W 1965 r. został ustanowiony przez arcybiskupa metropolitę krakowskiego Karola Wojtyłę dziekanem dekanatu Kraków V. W 1970 r. miała miejsce publikacja nominacji ks. dra Albina Małysiaka na biskupa tytularnego Beatii i pomocniczego krakowskiego, a 5 kwietnia 1970 r. w katedrze wawelskiej otrzymał sakrę biskupią z rąk ks. kardynała Karola Wojtyły.

Był członkiem Komisji Episkopatu Polski ds. Zakonnych, Komisji ds. Duszpasterstwa Ogólnego następnie Komisji: ds. Budowy Kościołów i ds. Duchowieństwa, a następnie członkiem Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu. Był również przewodniczącym Podkomisji Episkopatu ds. Zakonów Klauzurowych.

W 1993 r. odznaczony został przez Instytut Yad Vashem w Jerozolimie Medalem „Sprawiedliwy wśród narodów świata”, za uratowanie (wspólnie z szarytką, s. Bronisławą Wilemską), podczas okupacji hitlerowskiej, pięciorga Żydów.

W 2005 r. otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Krakowa. W 2010 r. obchodził czterdziestolecie sakry biskupiej, a w 2011 r. - 70-lecie kapłaństwa. W 2007 r. otrzymał Krzyż Komandorski a w 2010 r. Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski za bohaterską i niezwykłą postawę wykazaną w ratowaniu życia Żydom podczas II wojny światowej oraz za wybitne zasługi w obronie godności człowieczeństwa i praw ludzkich.

**Magiczny
Kraków**

Zmarł 16 lipca 2011 roku w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu Salwatorskim.